

[Industriministeren]

striministeriet om sammenhængen mellem investeringer og overskud, og der er den smukkeste sammenhæng: Når virksomhederne tjener penge, investerer de, når virksomhederne ikke tjener penge, investerer de ikke. Det er så simpelt, at man ikke skulle tro, at det var nødvendigt at lave undersøgelser om det, men det er altså gjort, og sammenhængen er korrekt.

Hvad angår indførelse af dansk internationalt erhvervsregister: Ja, dér har vi jo nogle EF-sammenhænge, men jeg kan godt forstå tankegangen. Det er det generelle erhvervs-klima, vi skal have ændret, så det hele fungerer som sådant, men vi kan nok ikke få lov til at lave et erhvervsregister.

Til fru Sonja Albrink: Ja, det kommenterede jeg før netop med hensyn til disse satsningsområder.

Og så var der fru Sonja Mikkelsens udtalelse om, at »de borgerlige har ikke forstået en snus«. Jeg tror, at jeg gerne vil anbefale fru Sonja Mikkelsen at prøve at tale lidt med virksomhedsledere og ikke kun læse Porter.

Fru Lone Dybkjær kom med nogle meget konstruktive tanker om uddannelse, forskning og udvikling og om den offentlige sektors rolle. Jeg synes bestemt ikke, at disse tanker bare skal gå hen over Tinget som et ordførerindlæg, men tages op i en positiv debat fremover. Jeg synes, der var mange gode tanker, også om miljøteknologi, som jeg vil have i baghovedet, når vi skal sætte dette program op.

Hr. Glønborg kom med nogle betragtninger, specielt om den menneskelige faktor, som jeg naturligvis synes – og det tror jeg at de fleste gør – er tankevækkende også i denne debat.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at med Danmarks mangel på råstoffer er det rigtigt, at et af vores væsentligste råstoffer er mennesket og den menneskelige ressource, og kun hvis mennesket har det godt, har det danske samfund det godt, så det vil jeg også gerne give en cadeau til.

Nyrup Rasmussen (S):

Tak til ministeren for besvarelsen. Jeg har et par spørgsmål, som jeg tror jeg vil koncentrere mig om i denne anden runde.

For det første har vi i Socialdemokratiet noteret os, at Erhvervsudviklingsrådet – der jo ikke er noget tilfældigt råd, men netop et udviklingsråd på baggrund af den lovgivning, der er gennemført, og som derfor repræsenterer både

den ene og den anden side i industrien, altså såvel arbejdsgiverside som medarbejderside – i en henvendelse til ministeren har understreget behovet for en langtidskontrakt med fastlæggelse af klare bevillingsniveauer i Industriministeriets regi over en flerårig periode. Jeg vil gerne spørge, om ministeren er enig i den tankegang, og herunder hvordan ministeren forholder sig til den kendsgerning, at Erhvervsudviklingsrådet klart påpeger et behov for, at der bliver tilført flere midler på en række udvalgte områder, idet man specielt peger på det spørgsmål, hvordan vi får sat mere gang i virksomhedernes egne udviklingsprojekter.

Mit andet spørgsmål til ministeren er derfor i forlængelse af Erhvervsudviklingsrådet, om ministeren er enig i, at det ikke længere går at sprede midlerne på disse 50-55 forskellige ordninger, men at der skal en stærkere koordination og samling til. Og om ministeren er enig i, at de fire-fem konkrete områder for en ekstra indsats, der peges på: for det første produktivtetsudviklingsområdet, for det andet transport- og logistikområdet, for det tredje medico-, teknologi- og sundhedsområdet som et eksportpotentiale og for det fjerde bygge- og boligområdet, er områder, der bestemt er nye vækstmuligheder i, som også fru Lone Dybkjær var inde på i sit indlæg, og som hr. Rahbæk Møller understregede flere gange i sit indlæg.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg synes, vi skal ud over den debat, der hedder: man kan ikke udpege bestemte vækstområder. Det bliver ofte blandet sammen med: man kan ikke udpege bestemte vindere. Det sidste er jeg meget enig i at man ikke kan – det er der dårlige erfaringer med – men det første bør vi dog kunne nå til en erkendelse af. Vi kan faktisk godt udpege gode vækstområdemuligheder i 1990'erne, og hvorfor i alverden skulle vi dog ikke tage konsekvensen af, at vi for ikke så lang tid siden har vedtaget et fødevareteknologisk udviklingsprogram, der jo netop er udtryk for, at vi her tror på et bestemt vækstområde.

Derfor synes jeg, at vi i vores erhvervspolitik i årene, der kommer – og det vil jeg gerne høre ministerens kommentar til og allerhelst bekræftelse af – bør lægge mere vægt på de vækstmuligheder, der er på konkrete vækstområder, og her er peget på medico- og sundhedsområdet, på bygge-/boligområdet og på transportområdet som gode områder, vi bør satse på.